

παροῦσα ὁμολογίαν μου ἐπὶ μαρτυ / ρίας τῶν τιμιωτάτων ἀξιοπίστων μαρτύρων
μαρτυρούντων ἀσφαλῶς.

Παπα-Βερτζίλιος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν

9

2 Μαΐου 1681

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ὁμολογίας καὶ ἀποδεί / ξεως ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Μιχάλης
τοῦ Νίκου πὼς ἐπού / λησα εἰς τὸν Κάτω Κάμπο χωράφι στοῦ Νίκου τὴν ἀγλάδα /
πλησίον τοῦ Πονάτζου καὶ Ἰωάννη Κουτζούπη καὶ τοῦ / Κονόμου. Καὶ τὸν πούλησα
τοῦ παπα-κυρ-Κωνσταντῆ / εἰς τελείαν πούληση γιὰ ἄσπρα τὸν ἀριθμὸν 300 / καὶ
νὰ ἔχη νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ ἀπὸ τὴν σήμερον, προικίσει / χαρίσει, ποιεῖ ὡς βούλεται.
Καὶ γιὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας / ἐγένεν τὸ παρὸν κατέμπροσθεν στοὺς / ἀξιοπί-
στους μάρτυρες. Ἐπὶ ἔτους 1681 ἐν μηνὶ Μαγιοῦ 2.

Παπα-Γεώργης τοῦ Μιχαλάκη μαρτυρῶ Γεώργη Τζερπίνης μαρτυρῶ
Ἐγὼ ὁ Μπραῆμ Τζελεπῆς ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Διὰ τῆς παρούσης μου ὁμολογίας καὶ ἀποδείξεως / ὁμολογῶ ἐγὼ ἡ Ἄννα
Γεωργίου Μάρκου μὲ τὰ ἀδέλφια / μου καὶ ἑστώντας καὶ νὰ μὴν ἔχω νὰ πορέψου /
ἐγὼ καὶ τὰ ἀδέλφια μου πούλησαμε τὴν μάντρα ὅπου εἴχαμε ἀπὸ τὴ μάνα μας εἰς τὴν /
ἐπωνυμίαν Φωκιανοῦ πρὸς τὸν Γεώργη Παπαντώνη καὶ ἐπήραμε / ἄσπρα τὸν ἀρι-
θμὸν 500 ἡγουν πεντακόσια καὶ τὰ ἐπῆ / ραμε χειροδότως σῶα καὶ ἀνελειπές.
Καὶ διὰ / τὸ ἀληθές ἐγινε καὶ τὸ παρὸν γράμμα. 1682 / μηνὸς Ἰανουαρίου 10.
Ἰωάννης παπα-Μιχάλη μαρτυρῶ Στογιάνος μαρτυρῶ

Παπα-Δημήτρης Ἀποσπὸρη γράφω καὶ μαρτυρῶ

11

24 Αὐγούστου 1683

Διὰ τῆς παρούσης μας ὁμολογίας καὶ ἀποδείξεως ὁμολογοῦμε / ἐμεῖς ὃ τε ἡ
Μαροῦσα καὶ τὰ παιδιὰ μου, ὁ Ἰωάννης καὶ Μανώλης / τὸ ὅποῖον ἔχοντας ἐν χωρά-
φιον εἰς τὴν Μισοκαμπιὰν πλησίον / Γεώργη Δούκα καὶ Μαντόνας καὶ Γεώργη
Καυμαντοῦ ὡς ἐνοῦ πι / νακίου καὶ μὴν ἔχοντας δοῦναι τὰ χαράτζια ὅπου / ἐπλά-
κωσαν τῆς χώρας, μὴ ἔχων τί ποιῆσαι δίδω το / τὸ αὐτὸ χωράφιον τοῦ Θεοδωρῆ
παπα-Βριτζίλιου υἱοῦ / διὰ ἀσλάνια τὸν ἀριθμὸν 3 ἡγουν τρία καὶ ἔλαβά τα / ἰδιο-
χείρως σῶα καὶ ἀνελειπής. Ἐχέτω δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν / καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς ἰδιὸν του πρά-

γμα, προικίσει, ποιεί / ως βούλεται. Καί δια τὸ ἀληθὲς ἐγράψαμεν τὸ παρὸν / ἐπὶ μαρτυρίας τῶν εὐρεθέντων. Ἐπὶ ἔτους 1683 / ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ 24, μαρτυρούντων ἀσφαλῶς

Ἀναστάσης τῆς Χαλαμαντρίνας γαμπρὸς μαρτυρῶ

Γιώργης Ἀθανάση υἱὸς μαρτυρῶ

Καὶ ἐγὼ ὁ γράψας παπα-Δημήτριος παπα-Κωνσταντῇ.

12

(Τούρκικη σφραγίδα)

5 Φεβρουαρίου 1726

Διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος καὶ τῆς ἡμῶν ὁμολογίας / καὶ ἀποδείξεως ὁμολογῶ ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Πενέτου / ἔστωντα καὶ νὰ ἔχω γονικὰ πατρικά μου πράματα ἀρχὴ / τὰ σπίτι μου εἰς τὸ Λάλαρε τὸ ἓνα εἶναι πλησίον τοῦ Γεώργη / τοῦ Κατσίλια καὶ ἀποκάτωθε τοῦ Βροκόλακα καὶ ἔτε / ρο σπίτι εἰς τὸν αὐτὸ τόπο καὶ αὐτὸ πλησίον τοῦ Γεώργη / τοῦ Κατζίλια καὶ ἓνα πιθάρι ὁμπρὸς στὸν ὁπὰ καὶ τὸ χωράφι μου / εἰς τὸ Κάμπο εἰς τὴν Ἀγία Ἄννα πλησίον Δημήτρη τοῦ Λέκα καὶ ἓνα / πάπλωμα καὶ δύο σεντόνια παπακερὰ καὶ δύο προσκεφαλάδες / λουρητὲς καὶ φουστάνια τέσσερα καὶ ἓνα χάρκουμα καὶ ἓνα τέγγερη / καὶ ἓνα τηγάνι καὶ ἓνα ταβὰ καὶ δύο βυτίνες. Καὶ τὰ πουλοῦ ἀπὸ / τὴν σήμερον ἡμέρα πρὸς τὴν ἀνηψιά μου τὴ Καλὴ τοῦ Πενέτου διὰ τῆς ἀσιλάνια τριάντα ἔχτῳ καὶ ἔλαβα ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Πε / νέτου τὰ ἄσπρα χειροδότως ἀπὸ τὴν Καλὴ / τὴν ἀνηψιά μου καὶ νὰ / ἔχη καὶ αὐτὴ τὰ πράματα τὰ γραφόμενα ὡς πράματα ἐδικὰ / τῆς ποιεῖ ὡς βούλεται. Καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἐγίνε τὸ παρὸν / κατέμπροσθε τῶν ὑποκάτωθε ὑπογεγραμμένων μαρτύρων. Ἐπὶ ἔτους 1726 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 5.

Παπα-Δημητράκης μαρτυρῶ. Παπα-Γιώργης μαρτυρῶ. Γεώργης Νικολοῦ μαρτυρῶ

Γεώργης παπα-Μιχαλάκη καὶ γραμματικὸς τῆς χώρας μαρτυρῶ

Παπα-Νικολάτζης γράφω καὶ μαρτυρῶ

13

5 Αὐγούστου 1728

Φανερόν καὶ εὐδὴλον ἔστων τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὡς ὅτιν καγὼν ἡ Καλὴ τοῦ Νικόλα, ἡ γυνὴ / Γεωργίου παπα-Ἰωάννου ἔστοντας με τὸ νὰ ὑπομένων καὶ νὰ βρεθοῦμε με τὸν υἱόν μου τὸν Σταμάτη / τώρα χρόνους εἴκοσι πέντε νὰ ἔχη τὴν ἐννοιά μου καὶ τὴν ζωάρκειά μου καὶ τὴν ἅπασάν μου / μέριμνα ὅτι καὶ ἂν ἤθελαν. Ἐγὼ ὡς ἄνθρωπος ὅπου ἤμουν ζωντανὴ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ / θελαν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα νὰ κυβερνῶμε, μάλισταν ὅπου μοῦ ἔδωσε καὶ ἀσλάνια / τὸν ἀριθμὸν 64 ἡγουν ἐξῆντα τέσσεραν, πλεόν τίποτας ἀπὸ ταῦτα δὲ τοῦ / ἔδωσα. Τώρα λέγων καὶ